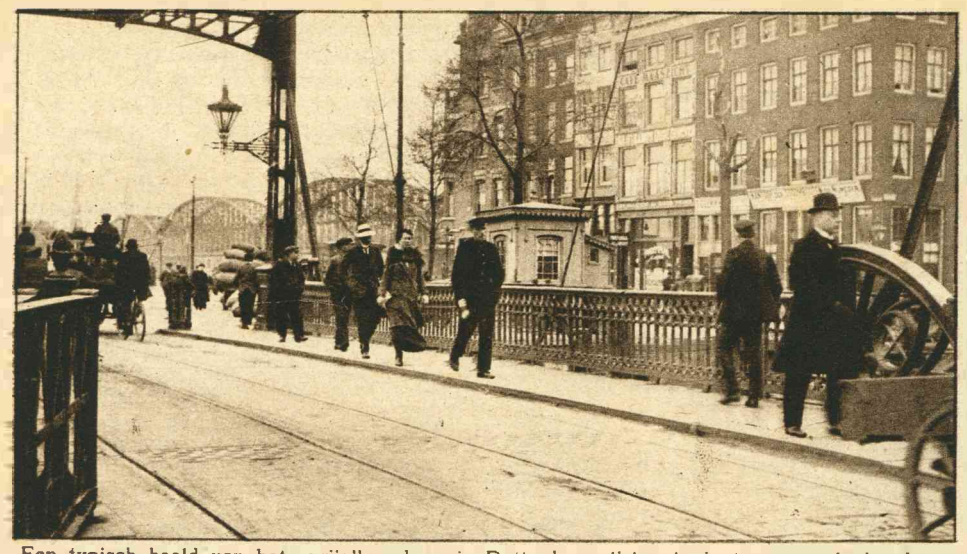

Een typisch beeld van het „vrije" verkeer in Rotterdam: *links*-, inplaats van rechtshouden op de smalle voetpaden der bruggen.

Iets heel gewoons in Rotterdam: een fiets, die *van* het rijwielpad moet, *links* moet uithalen voor een sleeper, die *links* houdt en niet op het rijwielpad rijden mag.

De arm, die aan het beruchte Rotterdamsche verkeer eindelijk leiding geeft.

Het begin: Een aapje wordt onverbiddelijk teruggestuurd; onderwijl tracht een handkar door te snappen . . . zonder succes

Een historische dag voor Rotterdam.

Eindelijk, ein-de-lijk. . . En toch nog onverwachts... Het onwaarschijnlijke is gebeurd, het stumperige wordt afgeleerd, het provinciale te niet gedaan, het eigenwijze den kop ingedrukt. Amsterdam zal niet meer smalend en geringschattend op de eerste handelsstad kunnen afgeven, den Haag niet met dédain kunnen neerzien op die bootwerkers-stad, waarin men niet weet wat rechts of links is.

Want men is begonnen in Rotterdam den menschen te leeren rechtshouden. . . er zijn verkeersagenten aangesteld.

Gij lezer, die dat misschien heel gewoon vindt, die wijst op Londen, Parijs, New York, Amsterdam, zelfs den Haag, waar de witte stok al over- en overbekend is, gij hebt geen flauw besef wat dat beteekent voor Rotterdam, voor de stad van de vrije straat en het vrije trottoir. Kent gij de legende niet van den beroemden, of wilt ge: beruchten, advocaat, die bij de eerste verordening, jaren her, om rechts te houden op de smalle zijpaden der Maasbrug, opzettelijk links liep en zich liet verbaliseeren. En dat proces, helaas, won, waarmee de zege van de vrije straat, oftewel de janboel in het verkeer, verzekerd was?

Kent gij dan niet de ras-echte Rotterdammers, inderdaad van het bootwerkers-genre, die u liever van de kleine steentjes loopen, dan één stap opzij te gaan?

Kent gij dan niet de stoïcijnsche sleepers, die doodnuchter een paar honderd meter voor de tram blijven voortsukkelen en dan eens omkijken of zij uitwijken zullen? Die bij voorkeur de rijwielpaden opzoeken en de wielrijders noodzaken opzij te gaan?

Al die dingen gebeuren immers alleen in onze „goede stad" Rotterdam. . .

En waarachtig, daar is me aan dat alles ineens een eind gekomen.

Geen termijnen waren gesteld, geen data genoemd. Den dag te voren een kort berichtje in de kranten, een schetsteekeningetje en den 7en Mei stond warempel op een piedestal een agent, iets verder een agent te paard, in een kring van borden, en wees den onthutsten overrompelden sleepers, koetsiers, wielrijders, dienstmannen, bakkers, slagers, telegrambestellers met een majestueus gebaar den weg, dien ze nemen moesten.

En het lukte, ja het lukte. Sommigen schudden wel protesteerend den dwarsen kop, anderen probeerden toch door te snappen, maar dan was onmiddellijk de agent-te-paard erbij en deed ze, al waren ze er bijna door, de route terug nemen en onverbiddelijk rechtshouden.

En het publiek kwam en stond in stomme bewondering het succes aan te staren.

Zag telkens weer den arm van den agent met den coquetten witten handschoen wijzen, hoorde nu en dan het waarschuwend fluitsignaal, had pleizier als een onwillige teruggezonden werd. En onvermoeid ging het onderwijs aan de passanten door.

Streng maar welwillend.

Zelfs uitleg werd gegeven om den menschen het nut én de veiligheid duidelijk te maken . . .

Toen het dien eersten dag goed gegaan was heeft men ook op de Willemsbrug getracht den fatalen geest van den recalcitranten advocaat te bestrijden.

En ook daar had nu de gebiedende witte, wijzende hand succes.

De oprichting van de Handelshoogeschool is een grootsch moment geweest; de bouw van 't Stadhuis een fiere beweging; de nieuwe Waalhaven een bewijs van enorme kracht . . .

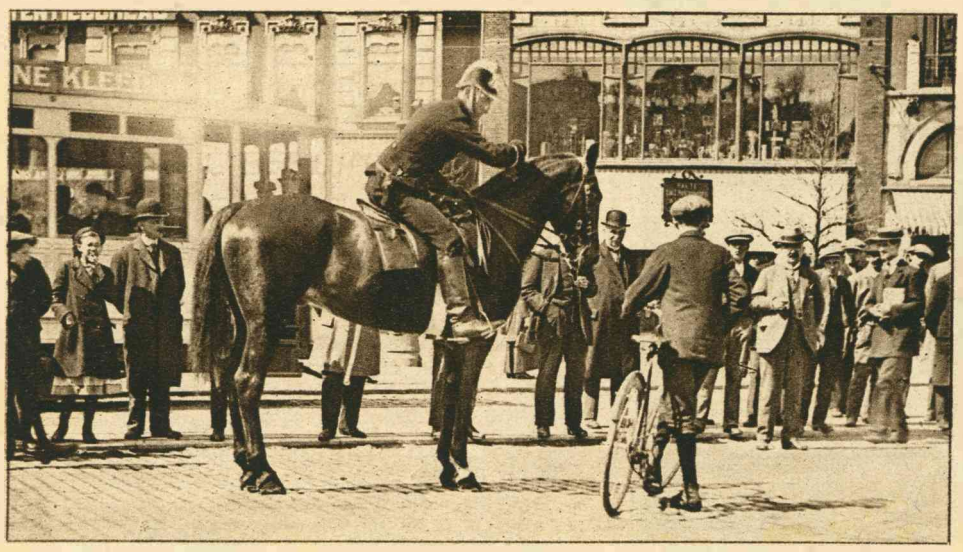
Maar het leeren rechtshouden van Rotterdammers is een overwinning, die men evenzeer historische waarde moet toekennen.

7 Mei 1917 was de dag. . .

V.

Een historische figuur op de Maasbrug: de agent, die de voetgangers er toe krijgt om rechts te houden! Zelfs een motorfietser (zie rechts) moest erop gewezen worden.

Terug . . .

Borden met opschriften en pijlen plus een agent zullen het verkeer in goede banen leiden.